ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Γιάννη Φραγκούλη**

Την Πέμπτη 23/2 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η σύσκεψη της *Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων* (ΕΑΣ) σχετικά με την επικείμενη έφεση του Δικτύου «Σπάρτακος» και του συντρόφου Νίκου Αργυρίου. Στη σύσκεψη παρευρέθηκαν μια σειρά οργανώσεις και συλλογικότητες της επαναστατικής και μαχόμενης αριστεράς καθώς και εκπρόσωποι τοπικών και αντιφασιστικών κινημάτων και εν ενεργεία φαντάροι.

Η συζήτηση που ακολούθησε κατέδειξε ότι η καταδίκη του συντρόφου Νίκου Αργυρίου σηματοδοτεί μια τομή στην επίθεση των κρατικών μηχανισμών και του στρατιωτικού κατεστημένου στο αντιπολεμικό κίνημα. Εντάσσεται και έχει «ειδική θέση» στη συνολική τομή της θωράκισης του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου απέναντι στο εργατικό κίνημα. Από αυτή την άποψη, το αντιπολεμικό-αντιφασιστικό κίνημα έχει ήδη δεχτεί ένα ακόμα ισχυρό πλήγμα αν το συνδέσει κανείς με τη δίκη της ΧΑ, το ξέπλυμα των φασιστών και του ρατσισμού από το σύνολο του πολιτικού συστήματος καθώς και τη βιομηχανία ποινικοποίησης των εργατικών και κοινωνικών αγώνων

Πιο συγκεκριμένα, η ίδια η διαδικασία αλλά και το σκεπτικό της καταδίκης, θέτει ένα επικίνδυνο καταστατικό εμπέδωσης της λογικής ότι υπάρχουν ζητήματα για τα οποία το κίνημα δεν θα αφήνεται να αρθρώνει λόγο. Ζητήματα όπως η λειτουργία και ο ρόλος του στρατού, ζητήματα που ορίζονται ως «εθνικής ασφάλειας» και φυσικά η εξωτερική πολιτική και η πολεμική προετοιμασία. Οποιοσδήποτε αμφισβητεί αυτά, την κυβέρνηση και την ΕΕ θα «καταδικάζεται» με ή χωρίς αποδεικτικά στοιχεία «διάπραξης εγκλήματος» ή αδικήματος.

Τα δε αποδεικτικά αυτά στοιχεία μπορούν να προέρχονται μέσω της νομιμοποίησης της παρακολούθησης, με παραβίαση των προσωπικών δεδομένων του καθενός δηλαδή μέσω της συλλογής στοιχείων με «ασαφείς» και θολούς τρόπους, χωρίς καμία αιτιολόγηση και με παραβάσεις των στοιχειωδών νομικών διαδικασιών. Με πρακτικές «κυβερνοπολέμου» απέναντι στο κίνημα, θεωρώντας αυτό ως τον «εσωτερικό εχθρό» που πρέπει να παταχθεί. Μια διαδικασία που αν δεν ανατραπεί από το ίδιο το εργατικό κίνημα, ίσως καταφέρει να

αποβεί σύγχρονη καρμανιόλα για μια σειρά αγωνιστές και αγωνίστριες.

Από την άλλη, αναδεικνύεται το ξέπλυμα του στρατού ως θεσμού πέρα από κάθε κριτική και αμφισβήτηση. Ενός θεσμού που προετοιμάζεται για να επέμβει (και ήδη το κάνει με διαδοχικές κλιμακώσεις) εναντίον του εσωτερικού εχθρού-λαού, σε περίπτωση που ξεπεράσει τα ασφυκτικά όρια της νομιμότητας που του θέτει η κάθε κυβέρνηση. Μιας εν ενεργεία πολεμικής μηχανής που ήδη έχει κηρύξει τον πόλεμο απέναντι στους πρόσφυγες και συμμετέχει, κάτω από εθνικιστικές κορώνες, στη διαμόρφωση ενός πολεμικού κλίματος με την Τουρκία.

Ταυτόχρονα, η συμμετοχή του στρατού σε εξωτερικές επεμβάσεις συνεχίζει να κλιμακώνεται ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την ανοικοδόμηση και την ανασυγκρότηση της Λιβύης επιδιώκοντας να έχει ως αναλώσιμους φαντάρους ακόμη και τις πιο μικρές ηλικίες εκμεταλλευόμενη την οικονομική κρίση, κάνοντας λόγο για επαναφορά της στράτευσης στα 18. Στα παραπάνω αλλά και στην υπόλοιπη κουβέντα που ακολούθησε αποφασίστηκε να διευρυνθεί η προσπάθεια συλλογής υπογραφών και ψηφισμάτων αλληλεγγύης από πολλές συλλογικότητες και σωματεία.

Ταυτόχρονα, έγινε αναφορά στη βαρύτητα της συμμετοχής όλων στην κινητοποίηση της 18ης Μαρτίου για την καταδίκη της αντιμεταναστευτικής πολιτικής και της πολεμικής διαχείρισης του προσφυγικού και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών των προσφύγων. Ακόμη τονίσθηκε και από την πλευρά της δικηγόρου υπεράσπισης της ΕΑΣ, Αντωνίας Λεγάκη, η αναγκαιότητα όσο το δυνατόν ανοίγματος της υπόθεσης στην κοινωνία με πλατύ τρόπο στην λογική *«ξέρω και εγώ ότι γίνονται καψόνια στον στρατό»*, αλλά και της φυσικής παρουσίας όλων την ημέρα της εκδίκασης της έφεσης. Τέλος, υπήρξαν τοποθετήσεις που τόνισαν ότι είναι ώρα να ξεκινήσει μια συζήτηση για έναν πιο δημιουργικό συντονισμό των κινημάτων και των αγωνιστών/τριών, όχι μόνο από τη σκοπιά της αμυντικής υπεράσπισης των διωκόμενων και της αντίστασης απέναντι στην επίθεση των κρατικών μηχανισμών. Αλλά από τη σκοπιά της κοινωνικής νομιμοποίησης των αγώνων και όλων των μέσων που διαθέτουν αυτά για να υπερασπιστούν τη συνέχισή τους και τη νίκη τους.

Δίνουμε, λοιπόν, το επόμενο ραντεβού την Τρίτη 21 Μαρτίου στο 7ο Τριμελές Εφετείο και απαιτούμε:

Αθώωση του Νίκου Αργυρίου, ακύρωση της ποινής του, απαλλαγή του από τις κατηγορίες. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα ελευθερίας του ηλεκτρονικού τύπου, της ελεύθερης

διακίνησης ιδεών και ειδήσεων. Καμιά ποινικοποίηση του κινήματος.

Πηγή: ΠΡΙΝ